

РЕШЕНИЕ

№ 30986

гр. София, 23.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 31.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разглежда дело номер **7014** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.
Образувано е по жалба на „Варуна“ АД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № Ц-13/30.06.2023г., в частта му по т.11 от раздел XIX на КЕВР, с която е определена премия във връзка с определена цена по Решение № Ц-12/26.03.2023г. на КЕВР.
В жалбата е посочено, че решението в оспорената му част, е нищожно на основание чл. 177, ал. 2 от АПК, тъй като противоречи на влязло в сила съдебно решение, и се моли същото да бъде прогласено за такова. Алтернативно са изложени аргументи за незаконосъобразност на решението в оспорената му част, като се моли то да бъде отменено. В съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.
Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки, изразява становище за недопустимост на жалбата. Алтернативно оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.
Заинтересованата страна – „Фонд Сигурност на Електроенергийната система, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по същество на жалбата.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № 3-Е-145/12.04.2023 г. на председателя на КЕВР /лист 538-539 от делото/ е

сформирана работна група, която да проучи данните, свързани с определянето на премии за електрическа енергия от възобновяеми източници, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW.

Изготвен е Доклад вх. № Е-Дк-662/22.05.2023 г. /лист 501-528 от делото/ от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ и „Правна“ относно определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, актуализация на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от биомаса и определяне на премии на производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW.

На 26.05.2023 г. е проведено закрито заседание на КЕВР, видно от Извлечение от Протокол № 169/26.05.2023 г. /лист 466-500 от делото/, на което е взето решение за приемане на доклада, насрочено е обществено обсъждане на 31.05.2023 г. на основание чл. 14 от ЗЕ, както и закрито заседание на 30.06.2023 г. за, на което КЕВР да се произнесе с решение.

На 31.05.2023 г. е проведено обществено обсъждане, видно от приложения протокол /лист 455-464 от делото/.

На 30.06.2023 г. е проведено закрито заседание, видно от извлечение от протокол № 210/30.06.2023 г. /лист 142-195 от делото/ е прието решение за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, актуализация на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от биомаса и определяне на премии на производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW.

С Решение № Ц-13/30.06.2023г., в частта му по т.11 от раздел XIX на КЕВР, е определена премия в размер на 112,48 лв/mWh във връзка с определена цена по Решение № Ц-12/26.03.2023г. на КЕВР за обособена група руслови, подязовирни, деривационни, с горен или долен изравнител водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 kW.

От страните в производството не са ангажирани допълнителни доказателства.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в оспорването оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 13, ал. 9 ЗЕ, пред надлежен съд и от активно легитимирано лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледано по същество е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Решение № Ц-13/30.06.2023г. е постановено от компетентен орган, в съответствие с правомощията на КЕВР да регулира дейностите в енергетиката, възложени ѝ с разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ), както и да осъществява регулиране на цените на електрическата и топлинната енергия, на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 86 от ЗЕ. Решение № Ц-13 от 30.06.2023 г. на КЕВР в оспорената му част е прието при наличието на кворум с изискуемото мнозинство, от състав на Комисията, който съответства на изискванията на закона.

Съгласно чл. 177, ал. 2 от АПК актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни. Административният орган е изпълнил дадените с влязлото в сила съдебно решение указания, а именно изложил е мотиви в съответствие с дадените със съдебното решение указания по тълкуването и прилагането на закона, като е посочил фактическите и правните основания за издаване на акта. Дали изложените мотиви са достатъчни и дали същите могат да обосноват формирания краен извод в оспореното

решение е въпрос, който касае разглеждането по същество на новоиздаденото решение в настоящото производство в оспорената му част. Евентуална непълнота на изложените мотиви не може да бъде основание за приложение на чл. 177, ал. 2 от АПК и прогласяване на процесното решение за нищожно.

Решението е издадено и при спазване на изискването за форма, установено в разпоредбата на чл. 59 АПК, поради което същото не страда от пороци водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

В административното производство не е ограничено правото на заинтересованите лица да изразят своите становища, включително и да представят необходими доказателства.

Административното производство по издаването на процесното решение е иницирано от КЕВР на основание чл. 21, ал. 1, т. 8б от ЗЕ като касае определяне на премии за електрическа енергия от възобновяеми източници, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW. То не попада в обхвата на нормата на чл. 13, ал. 5, т. 2 от ЗЕ, изискваща наличие на заявление или искане за утвърждаване на цени, респективно лице-заявител, в качеството на страна и участник в административното производство по издаването на административния акт.

На основание чл. 43 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация, Комисията е разгледала и приела Доклада на закрито заседание, проведено на 26.05.2023 г., видно от Извлечение от протокол № 169/26.05.2023 г. закрито заседание на КЕВР, както е приет и проект за решение. Проектът на решението, датата и часа на общественото обсъждане са публикувани на интернет страницата на КЕВР.

На 31.05.2023 г. е проведено обществено обсъждане, видно от приложения протокол, в изпълнение на изискването на чл. 14, ал. 1 от ЗЕ. В производството по издаването на оспорения акт е дадена възможност за участие на заинтересованите страни в повече от една от формите, предвидени в чл. 69, ал. 1 от АПК, а именно участие в обществено обсъждане, представяне на писмени становища и възражения. На 30.06.2023 г. е проведено закрито заседание, видно от извлечение от Протокол № 210/30.06.2023 г. и е прието решение за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, актуализация на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от биомаса и определяне на премии на производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW. В мотивите към него подробно КЕВР е описала всички извършени действия по разглеждане на преписката, анализираща е и постъпилите становища от заинтересованите лица.

Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 8б от ЗЕ Комисията определя ежегодно в срок до 30 юни премии за електрическа енергия от възобновяеми източници, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW. Според § 28, ал. 3 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 9 от 2021 г. КЕВР определя премиите, като разлика между определената до влизането в сила на този закон преференциална цена, съответно актуализираната преференциална цена на обекта, и определената за този период прогнозна пазарна цена за електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници в зависимост от първичния енергиен източник.

По делото обаче е приложено Решение № 736/10.02.2022 г. по адм. дело № 3524/2021 г. по описа на АССГ, III отделение, 60 състав, потвърдено с Решение № 8999/14.10.2022 г. по адм. дело № 3574/2022 г. по описа на ВАС, III отделение. С влязлото в сила съдебно решение е прогласено за нищожно Решение № Ц-12 от 26.03.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е определена, считано от 01.04.2011 г., преференциална цена в размер на 112,48 лв./MWh, без ДДС, при средногодишна продължителност на работа 2500 часа, за изкупуване на

електрическа енергия, произведена от обособена група руслови, подязовирни, деривационни, с горен или долен изравнител водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW, посочена в мотивите на решението.

В раздел XIX, т. 11 от процесното решение е посочено, че с него се определя премия във връзка с определена цена с Решение № Ц-12/26.03.2021 г. на КЕВР за обособена група руслови, подязовирни, деривационни, с горен или долен изравнител водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW.

С оглед на това съдът приема, че решението, в оспорената му част е незаконосъобразно, тъй като при определяне на премията е взета предвид цена, определена с решение на КЕВР, което е прогласено за нищожно. След като един административен акт, в случая Решение № Ц-12/26.03.2021 г. на КЕВР, е прогласен за нищожен, то той е недействителен, няма правно действие и няма как да послужи като основание за издаване на последващ административен акт. Недействителните административни актове не пораждат целените от закона, въз основа на който са издадени, правни последици и същите не подлежат на изпълнение.

За да бъде изпълнено императивното изискване на нормата на § 28, ал. 3 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 9 от 2021 г., КЕВР следва да вземе предвид при определянето на съответната премия валидна преференциална цена, определена с предходно решение за определяне на преференциални цени, което не е отменено или прогласено за нищожно с влязло в сила съдебно решение. В случая това не е направено.

От съдържанието на Решение № Ц-13/30.06.2023г., в частта му по т.11 от раздел XIX е видно, че от КЕВР е определена премия, въз основа на определената цена с Решение № Ц-12/26.03.2021 г. на КЕВР за обособена група руслови, подязовирни, деривационни, с горен или долен изравнител водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW, т. е. използвана е преференциална цена, която е недействителна. Съдът приема, че решението на КЕВР в оспорената му част несъответства на материалния закон. Неспазването на императивна норма, каквато е цитираният по-горе в настоящото решение § 28, ал. 3 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 9 от 2021 г. винаги е основание за отмяната на издадения административен акт като незаконосъобразен. Разпоредбата на § 28, ал. 3 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 9 от 2021 г. не предвижда изключения, поради което е приложима във всички случаи на определяне на премии за електрическа енергия от възобновяеми източници, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW, какъвто е и настоящия случай.

С оглед изложеното Решение № Ц-12/26.03.2021 г. на КЕВР в частта му по раздел XIX, т. 11 е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, като преписката бъде върната на КЕВР за ново произнасяне.

При този изход на спора на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноси на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съобразно представения по делото списък на разноските /лист 57 от делото/, както и доказателства за тяхното заплащане, в размер на 50 лв. платена държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд -София-град, III отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „Варуна“ АД Решение № Ц-13/30.06.2023г., в частта му по т.11 от раздел XIX на КЕВР, с която е определена премия във връзка с определена цена по Решение № Ц-12/26.03.2023г. на КЕВР.

ВРЪЩА преписката на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА КЕВР за заплати на „Варуна“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 4, сумата от 50 лв. /петдесет/, представляваща разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: